

AFSCHEIDS-LIED van een JONKMAN aan zyn BE-
MINDE, dewelke zig op het Schip bevind, en met de
Expeditie moet tegen Engeland.

WYS: Al myn Geluk,

Het Meisje spreekt.

1.
Ag minnaar lief moet gy uw leeven
wagen,
Ik blyf in nood, aan wien zal ik het
klagen,

Gy gaat ter Zee,
Gy gaat ter Zee,
Waar is gy schept behaagen,
En ik blyf in de nood,
Myn lyden is zo groot, bis.

De Minnaar spreekt.

2.
Wys: Van bom, bom.
Lief Meisje wees maar niet ontsteld,
Wees tog maar te vree,
Wy zullen vegten waar het geld,
Te Land of op de zee,
Wy verwinnen als 't kan,
Wees niet bedroefd, kom, kom,
Wy zullen tegen de Engelsman.
Eens dapper bom, bom, bom.

Het Meisje spreekt.

3.
Mijnne Minnaar waar zal ik troost
vinden,
Ij gaat verbeugd, maar zul uw
God ligt vinden.

In 't diepst der zee,
In 't diepst der zee,
Miet u veel duizend vrenden,
Ik wou dat de Vreede eert kwam,
Eer gy uw reis aannam, bis.

De Minnaar spreekt.

4.
Houd moed, wy zullen Engeland,
Wel dwingen tot de Vree,
Of zo men eens gelukkig land,

Hoe veilig word de zee,
Dan zal di' zee en Ambachtsman,
Te winnen alles weerom,
Wy zullen gaan, den Engelschman
Eens leeren van bom, bom.

Het Meisje spreekt.

5.
zo dit gelukt, dat gy mogt triom-
pheeren,
Maar ik ben bevreesd, de tyd zal
alles leeren,

Ik blyf in nood,
Ik blyf in nood,
Ik zien u nooit weer keeren,
Myn hart is zo ontsteld,
Meer dan myn moed.

De Minnaar spreekt.

6.
Vaarwel myn Lief ik moet nu gaan,
't Kan tog niet anders zyn,
Houd uw zo hard als gy maar kan,
Als wy aan 't sryden zyn,
En zo myn eind daar was gemaakt,
Dat ik niet kwam weerom,
zeg dan myn Lief is dood geraakt,
Door engelands bom, bom.

Het Meisje spreekt.

8.
Vaart wel Minnaar, hoe hart vel
myn dat scheiden,
Blyf altoos uw getrouw, den hemel
zal uw leiden,
In dit gevaar,
In dit gevaar,
Ik moet en kan niet scheiden,
& God verhoor myn beed,
Geeft Eendragt, rust en Vree.

E Y N D E,

Minne-Klagt van een Jongman en zyn Minnare

Op een bekoorlyke Wys.

1.
Daar staat myn tweede Ziel,
Myn lief myn lot en deel,
Ik wil eens tot haar naderen,
Onder de groenen bladeren,
Ik wil eens tot haar gaan,
En spreken haar eens aan,
Wilt verstaan,
Ik wil eens tot haar gaan,
En spreken haar eens aan.

5.
Wat zien ik hier naderen,
Oms onder 't gedigt van 't geboomt,
't Lykent 't wezen 't schaduwen,
Waar door myn Jorckin verdooft,
Het lykent wel 't weezen,
Myn Lief myn uitgelezen,
Die myn hier onrust doet,
door knaagen van myn gemoed,
Myn liefsten zoekt.

2.
Minnaar deēze woorden,
Die dringen myn zo diep alin myn hert,
Jonkman deēze woorden,
Die haaten myn zo veel smert,
Ik zal u nooit beminnen,
Ik stel u uit myn zinnen;
Daarom vertrek van myn,
Want gy doet myn maar lammeren
Omtrek van myn.

6.
Ik zal nog wat verder gaan,
daar ginds zien ik een grafom staan,
Och Hemel wat of het wezen mag,
dat ik dat Bloed hier leggen zag,
O Marmeren Graven,
Hier onder sust myn braaven,
Hier onder deēze Soomers aard,
Legt 'er een die is myn alles waard,
dat myn droefheid baard.

3.
O Myn waarde Ziels vriendin,
Ontneemt gy myn u nim,
Veel liever wil ik sterven,
Als d' t moeten derven,
Ja dan wil ik doolen gaan,
Tot de dood my zal volgen na,
Ja wel dra,
Ja dan wil ik doolen gaan,
Tot de dood myn zal volgen na.

Zeg my eens Minnaar,
Hoe dat gy dit voorfont,
Hoe kwam dat bloed alhier,
Gestort op deēze grond,
't Was laatst op een morgen vroeg,
dat ik op een Wiltbraad joeg;
Wat vond ik tot myn profijt,
Een beesje waax 't bloed hier van liet,
Tot mijn spijt.

4.
Daar gaar hy nu heenen,
En hy wiet van myn af,
Daar gaar hy nu heenen,
En zoeken zo naar 't graf,
Maar ik wil hem agterhaalen,
En met hem gaan dwaalen,
In het Bosje waar hy is,
En zoeken hem gewis,
Waar hy is, en myn hoort ver bod.

Nu is mijn smert gedaen,
Mijn droefheid is in vreugd vermaat,
Ik heb mijn Lief gevonden,
Haar eertje nog ongethonden,
Nu leef ik met plezier,
En in vreugd op aarden aebien,
Met Plazier,
Ja nu leef ik met plezier,
in vreugd op Aarden aebien.

E T N D I E

E T N D I E